

Vogel van papier

Driemaandelijks tijdschrift
Jaargang 13, Nummer 4
Oktober - november - december 2007
Afgiftekantoor: 8560 Wevelgem 1

België-Belgique
P.B.
8560 Wevelgem 1
3/5721

Aan:

V.u.: E. Debrouwere
Olmenlaan 30
8560 Moorsele

IN DIT NUMMER:

Kerstbrief	2
Uit de brieven van Inge: Wel en Wee	4
Tapori: alles nog eens op een rijtje !	9
Nieuwjaarswens	12
Praktische informatie	14

Kerstwens

Dag allemaal,

Het is nooit gemakkelijk om halverwege november een kerstbrief te schrijven. Nochtans denk ik dat het het eerste jaar is dat ik hier zo uitkijk naar december en deze brief is dan misschien toch de officiële start van dat "zalige kerstgevoel". Blijft nu natuurlijk de vraag hangen waarom ik meer dan ooit uitkijk naar december en stillekes komen vele antwoorden naar boven, bijna allemaal getint door mooie herinneringen van vroeger en van nog niet zo lang geleden:

- December geeft altijd een fijn gevoel omdat ik er een traditie van maakte om het 'antieke' boekje "Het kindeken Jezus in Vlaanderen" van Felix Timmermans, ooit eens gevonden op een rommelmarkt, weer boven te halen. Het doet me zo deugd voor een momentje de wereld zo vredig en rustig en eenvoudig te weten.
- Sinterklaas komt ook naar Ecuador en ik geniet er nog altijd van als onze vier kinderen hun brief schrijven en nog steeds geloven dat Sinterklaas, enkele dagen eerder dan 6 december komt om op tijd terug te kunnen zijn in België, het vliegtuig van Iberia neemt om ook hier wat speelgoed te brengen.
- Het is ook de maand waarin we mogen genieten van verschillende optredens: de Ecuadoraanse volksdans van Sarah, Lien en Elisa; het kerstfeest in de kleuterschool van Amelie; een concert in de Casa de la Cultura met muziek ter gelegenheid van de feesten van Quito en voor Kerstmis. Op 6 december wordt immers de "fundacion de Quito" met vele culturele (en andere) activiteiten gevierd, wat tegelijkertijd de uitleg biedt waarom Sinterklaas niet naar de Ecuadoraanse kinderen komt: "Zij hebben de Kerstman en op 6 december is het hier toch al feest". Trouwens, de meeste Ecuadoraanse huizen hebben geen schoorsteen en dus kan zwarte piet niet binnen."
- En dan zijn er ook nog de schoolrapporten die tot op heden goed waren. Deze keer is er toch wel enige spanning: Lien heeft dit trimester zeker het record "notas in de agenda" gebroken heeft met een gemiddelde van twee per week: "huiswerk vergeten", "onrustig in de klas", "maakt ruzie met haar beste vriendin" en telkens is de uitleg over het hoe en waarom van die nota klaar. De punten van haar proefwerkjes zijn echter altijd heel goed dus het eindresultaat zal wel meevallen. De moeilijkheid is altijd om ernstig te blijven bij haar uitleg want we kennen onze krulbolle zo goed. Elisa dan, heeft het voor mekaar gekregen om een flesje water in haar boekentas leeg te laten lopen met als gevolg wel tien natte schriften die papa Saulo één voor één zo goed en zo kwaad als het kon heeft "drooggestrekken". En Sarah kwam voor het eerst met een 13 op 20 voor wiskunde naar huis en de wiskundelerares krijgt de schuld: een onerbarmelijk wezen! Nu ja, je zou voor minder, want in een recordtempo leerden ze alles over machtsverheffing, worteltrekken tot de vierde graad, gemeenschappelijke deler en nog veel meer. "Wiskunde is moeilijk in het vijfde leerjaar en waarvoor heb je dat in godsnaam allemaal nodig" Je leest goed: 'vijfde' leerjaar lager onderwijs!
- December ruikt ook naar speculaas, naar sparren en kaarsjes. Elk jaar bakken we hier zelf speculaas, in allerlei figuurtjes en voor iedereen die de koek maar wil proeven. Twee jaar geleden maakten we ook kaarsen met de kinderen en hun nichtjes. Saulo heeft achteraf ook urenlang kaarsvet opgeruimd maar het resultaat mocht er echt zijn.
- Het is uitzien naar de dag waarop mooie kerstkaarten aankomen, die heel bewust en traag geopend en gelezen worden en die dikwijls een heel jaar lang gekoesterd worden... tot de volgende Kerstmis.

- Op een koude vriesdag in december, in 1996, trouwden wij en op die dag halen we nu het fotoalbum uit en kijken er samen met de gastjes in.
- In december wordt in Tapani ook telkens grondig geëvalueerd en gepland: een moment om te zien wat het voorbije jaar goed of minder was en om nieuwe kansen te krijgen voor het volgende jaar. Die vergaderingen en het erbij aansluitende kerstfeestje brengen ons steeds weer wat dichterbij elkaar: een ogenblik om te lachen en te genieten.
- En dan is er nog oudjaar wat hier een heel sociaal gebeuren is en buiten op straat gevierd wordt: Wisten jullie dat hier op oudjaar altijd levensgrote poppen gemaakt worden waarmee één of andere minder aangename gebeurtenis uitgebeeld wordt of waarbij de draak gestoken wordt met een persoon die je het leven zuur maakte het voorbije jaar? Even voor middernacht wordt die pop in brand gestoken en springt erover als om je overmacht te laten blijken. De kinderen verkleeden zich in "weduwes", met zwarte kleren,

een masker en een pop als baby op hun rug geknoopt. Ze lopen jammerend rond en het is je plicht hen een centje te geven "voor het arme kindje dat honger heeft". Het is ook het moment om wensen te doen voor het volgende jaar en de Ecuadoraanse traditie wil hierbij dat je, als je wil dat je wensen uitkomen, knalgeel ondergoed moet aan hebben en 12 druiven helemaal moet opeten terwijl de klok twaalf uur slaat. Doe dit maar eens na...

Ik hoop dat ook jullie zo kunnen genieten van deze decembermaand in het putje winter, hier met zon overgoten. Het duurde lang voordat ik echt kon genieten van december hier, want het wordt zo anders gevierd dan in België. De kinderen gaven die maand zeker zijn waardevol karakter terug en geven mij het gevoel van "verlangen naar" terug en dat doet me zo'n deugd.

Bij deze wensen wij jullie van harte een heel zalig Kerstmis en gelukkig Nieuwjaar toe.

Saulo, Inge, Sarah, Lien, Elisa en Amelie.
16 november 2007

Uit De Brieven Van Inge—wel en wee (I)

Dinsdag 21 augustus 2007 (dag na de afreis uit België)

We zijn nu ongeveer 25 uur op de been en 'k begin precies te slaapwandelen. Ook het typen gaat niet zo goed na twee maanden werken op een "azerty-klavier" (niet te geloven dat je daar zo rap gewoon aan wordt).

De reis is heel vlot verlopen van het begin tot het einde. Waarvoor ik wat schrik had was het afhalen van de bagage, maar ook dat is goed gelukt: De gastjes hebben heel goed geholpen en zo konden we allemaal samen naar buiten komen. Saulo en An en Tom waren ons aan het opwachten. Ondertussen is hier al bijna heel de familie langs geweest en hebben we al "kippensoep" gegeten en zitten de kinderen in bed. Dus ook tijd voor ons om deze dag af te sluiten, al zitten de gedachten nog vol met herinneringen.

Zaterdag 25 augustus

Vandaag zijn Saulo en ik op "schoolgeriefjacht" gegaan : van 9.00 uur tot 15.00 uur: zeven bladzijden schoolgerief, uitgetypt in kleine letterkes : schoolboeken, schriften, papier in alle soorten en grootten (met lijntjes, zonder lijntjes, dik, dun, gekleurd, groot, klein,...), stiften om op het bord te schrijven en fluostiften en gewone stiften, scherpers, plasticine, stylo's, potloden in verschillende vormen-dikten-hardheid, wascos, krijtjes, vilt, knopen, isomoballen, Chinese inkt, gouden glitterkes, : noem maar op, het zal er zeker bij geweest zijn... Daarna ben ik begonnen met alles te sorteren en "per kind" klaar te leggen om te naamtekenen en te kaften 'k Was om 21.00 uur klaar en we zijn moe en ongeveer 800 usd "minder rijk". Gelukkig dat we de uniformen en turnpantoffels en boekentassen al hadden.

Sarah staat hier boos bij mij omdat ze moet gaan slapen: ze had graag nog naar het nieuws gekeken want "het was interes-

sant". En toch staat ze hier met haar mond wijd open te geeuwen en nu ze mee-leest moet ze toch wel beginnen te lachen "dag mama" Ze gaat toch slapen. En Lieneke komt hier nu ook binnen en zegt dat er een vlieg ambetant is en ze vindt het niet grappig dat ik dat naar jou schrijf. En Sarah zegt dat ze nu echt gaat slapen: Tot morgen en een dikke zoen.

Dinsdag 28 augustus

Na een onregelmatige vorige week zijn we nu weer goed van start gegaan: bijna alle contacten zijn hernomen en er zijn al enkele vergaderingen gepland o.a. morgen in Tabori met Cathy, mijn medewerker, die echt goed gewerkt heeft in de consultatie. Morgen overlopen we vanalles ivm patiënten en allerlei praktische zaken. Ik hoop dat we nu ook heel praktisch kunnen bekijken hoe en wie ons juist op de consultatie kan helpen, want alleen is het niet meer te doen.

Amelietje zit hier naast mij en ze is "een brief voor opa en oma aan het schrijven": het is een verjaardagskaart en er staat een reuzezalm op getekend (die gerookte zalm van op haar verjaardag blijft toch op de achtergrond !) En wat moet er geschreven worden??? Wel : "En ik heb deze morgen mijn hoofd gestoten aan de deur van mijn kamer en naast een grote muggenbeet op mijn wang heb ik nu ook nog een grote buil op mijn voorhoofd (mooi om te starten op school). En ik heb met mijn pop gespeeld (in ijskoud water buiten in badpak) en ze is goed gewassen. "

Donderdag 30 augustus (Saulo vond de likeurpralientjes uit België heel lekker!)

De pralientjes zijn inderdaad goed toegekomen waarvoor dank vanwege Saulo. Hij heeft ze weggestoken, zo goed dat zelfs ik niet weet waar ze zitten. Zo haalt hij er nu en dan eentje uit voor zichzelf of voor speciaal bezoek. Eigenlijk is alle bagage

Uit De Brieven Van Inge—wel en wee (2)

goed toegekomen: geen enkele breuk (en dat was toch riskant met al die kanekes en kruiken) en ook niets gestolen of verdwenen. Goed hé!

Donderdag 6 september

Hier nogal hectische start van het nieuwe schooljaar en de gastjes zijn veel te uitgelaaten terwijl de school al van in het begin de nodige discipline eist. We draaien de riem wat aan en verplichten hen vroeger te gaan slapen. 't Zal wel op zijn effen komen, denk ik. Amelie geniet van de kleuterklas en stapt elke morgen de schoolpoort met oogjes vol verwachting binnen. Ze heeft blijkbaar geen overgangsproblemen van het kleine dagverblijf naar de "grote school".

Vrijdag 7 september

Hier is de "rust" enigszins aan het terugkeren na de wat hobbelige start. Nu slapen de gastjes allemaal tenlaatste om 20.00 uur en dat scheelt al veel. De boeken en schriften waren hier al gekaft van voor dat het schooljaar begon en alles tezamen zal Saulo er zeker 80 gekaft hebben. Niet te doen wat ze allemaal nodig hadden. En ongeveer 1000 usd zijn erdoor. Morgenvroeg is het vergadering, om 7.30 uur, voor de ouders van de kinderen van het vijfde leerjaar ivm de eerste communie. Volgende maandag begint de catechese, na de schooluren, en de eerste communie zal de tiende mei zijn.

Ikzelf deed deze week weer consultatie, maandag en dinsdag, met weer een goed volle wachtzaal. Gisteren werkte ik op de unief: vergadering ivm het project met de unief van Gent, daarna verslag hierover opgestuurd naar Gent en tegen 23.00 uur in bed. Te laat om om 5.45 op te staan. Dus, vandaag een beetje moe en drie vergaderingen: op de unief over de onderwijsmodules van de maestria van nu tot februari waar ik veel inhoudelijk werk krijg en ook wat coördinatiewerk; daarna in Taporì met mijn collega-dokter en dat gaat heel goed en om te eindigen perso-

neelsvergadering met zijn allen en wat strubbelingen met Isabel en het winkeltje. Maar dat zijn we al gewoon dus we doen weer verder...

Zaterdag is er vergadering in Taporì om 14.30 ivm het onderzoek rond seksualiteit bij jongeren met een handicap.

Zaterdag 8 september

Deze morgen was het om 7.30 uur vergadering op school voor de mensen die willen dat hun kinderen via de school catechese krijgen om hun eerste communie te doen, in het vijfde leerjaar, dus voor Sarah. 't Was een mooie vergadering en we hebben van de eerste keer "betaald", ook daarvoor. Maar 'k heb de indruk dat het op die manier toch wel een zinvolle voorbereiding en viering zal worden. Want hier in Zambiza op de parochie zit er toch niet veel inhoud in, noch in de voorbereiding, noch in de viering. Dus waarvoor doe je het dan?

Zondag 16 september

't Was de bedoeling dat wij eerst waren met de mail, maar we hadden deze middag onverwacht bezoek en zo zijn jullie ons toch voor. Een jong koppel van hier in Zambiza, van wie we "peter en meter van hun huwelijk zijn" (en dat houdt veel meer in dan gewoon getuigen zijn zoals in België), zit/zat in de penarie en kwamen "ons goede raad vragen". 't Werd een goed gesprek en ik denk dat iedereen er beter uitgekomen is. Achteraf denk ik dan wel: wie zijn wij om "goede raad" te mogen geven. Maar allez, 't is toch mooi als de mensen je echt hun problemen komen toevertrouwen en we blijkbaar, met onze gewone woorden, hen wel kunnen helpen.

Deze week hier was al wat rustiger. Alleen Elisa moeten we nog wat "bijschaven", maar 't is al beter dan de eerste week. Onder-tussen zijn Elisa, Lien en Amelie ook gestart met de Nederlandse school en Amelie heeft alle overgang en aanpassingen zonder enige

Uit De Brieven Van Inge—wel en wee (3)

moeite doorgemaakt: ze is overal blij en heeft zich onmiddellijk geïntegreerd. Met mij praat ze nu en dan Nederlands en in de Nederlandse school gaat het zelfs beter dan ik gedacht had. 't Is wel wonderlijk hoe een kind "taalproblemen" overwint: Begin deze week wilde ze mij vragen of ik zou gaan werken, maar het werkwoord "werken" kende ze nog niet (want in België heb ik niet gewerkt en hier wel.: misschien komt zij dan wel tot de verkeerdelijke conclusie dat alleen in Ecuador gewerkt wordt en dat België voor altijd en voor iedereen Luilekkerland is: we moeten die indruk toch in de gaten houden en bijschaven indien nodig). Nu goed, het werkwoord "werken" kwam er dus niet uit, en weet je wat ze er dan maar van maakte: "mama, moet je trabagen" ? het Spaanse werkwoord "trabajar" maar dan met de Nederlandse "werkwoordsvorm die eindigt op "-en"... Goed toch hé ? Sarah, Lien en Elisa zijn gisteren ook gestart in de dansschool, elke zaterdag van 9.00 tot 12.00 en het doet hun deugd en ze jeunen zich. Het enige wat nu nog moet starten is de muziekschool, maar dat begint pas in oktober. Elisa is in ieder geval het meest muzikaal en misschien geraakt ze zo uit haar brombeertjesbestaan".

Voor de rest, alles goed hier: 'k ben de studenten aan het brainstormen over allerlei politiek-economische modellen (socialisme, neoliberalisme, kapitalisme,...) en dit in relatie met de organisatie van de gezondheidszorg: een heel interessant en heel uitgebreid thema met reuze gevolgen voor de mensen... Op de unief waren we ook bezig met het lezen en herlezen van het project met de unief van Gent (Peter Decat) en het Tropisch Instituut. Dat voorstel moet ingediend worden ergens in de loop van volgende week en we kregen twee keer een kladversie om na te zien, aan te vullen, suggesties te doen.

En in Tabori ook goed gesprek gehad met Isabel, die het winkeltje helemaal aan het laten zakken was: veel problemen thuis:

haar man (die wel tien jaar jonger is dan zij) weg van huis omdat hij haar zowel met woorden als daden veel geweld aandeed, Denise (haar dochttertje met redelijk zware hersenverlamming) die een nieuw pompje nodig heeft voor de afvoer van het hersenvocht, en als "kroon op het werk" haar dochter van 15 (een heel mooi en knap meisje) zwanger. Een nieuw kerstkindje want het wordt verwacht op 25 december. Maar goed, het gesprek heeft geholpen om de draad opnieuw op te nemen, nieuwe kansen te geven en te krijgen (want dat is toch wel één van de mooiste dingen op de wereld hé: dat je altijd opnieuw mag herbeginnen, vind je dat niet ?) en zo stappen we weer verder.

Op de consultatie gaat het echt goed met Kathy: goed georganiseerd, kundig, blij en opgewekt, wat wil je nog meer ? Nu beginnen we ook te zoeken naar een nieuwe hulpverpleegster die halftijds zou meewerken: In de wachtzaal kan zij instaan voor het opmaken van de patiëntenlijst, het uithalen van de medische fiche, de mensen al wegen-meten-bloeddruk-nemen-temperatuur..., achteraf het geld ontvangen, medicatie verkopen als die er is en ook instaan voor "het aangenaam maken van de wachtzaal": een klein lesje gezondheidsvoorlichting en preventie geven, de dvd's over gezondheidsthema's en kindertekenfilmkes verzorgen, en eventueel nu en dan iemand thuis gaan opzoeken of één of andere wondverzorging... Hopelijk vinden we vlot iemand want dat zal het werk beter, aangenamer en vlotter maken voor iedereen.

Zondag 7 oktober

Terwijl het deeg voor de "empanadas" aan het rijzen is, probeer ik "vanalles en nog wat" te mailen. Deze week werd ook hier "gestoord" door wat ziek zijn, maar nu zijn we er weer door. Op zaterdag geef ik les aan de Unief tot 21 u, maar deze keer geniet ik van een uitzondering nl. "een week-end van twee dagen". Deze middag pro-

Uit De Brieven Van Inge—wel en wee (4)

beerde ik me door een berg mails te graven, maar 't is maar voor de helft gelukt en vanavond heb ik mezelf beloofd om wat te lezen en te handwerken en 'k zie er al naar uit.

En tussendoor: Margarita die vorig jaar beviel met keizersnede van haar zoontje dat toen 1.800 kg woog en die na anderhalve dag het ziekenhuis uit moest omdat ze niet verder kon betalen, was echt heel blij met de centjes uit België. Ik gaf haar 65 usd en hiermee kon ze zonder te moeten passen en meten of te piekeren de start van het nieuwe schooljaar voor Stalin betalen. Hij moet weliswaar zijn eerste leerjaar overdoen want vorig jaar was het echt een catastrofe: hij ging naar de fiscale school (staatschool) waar wel 40 tot 50 kinderen in één klas zitten. En aangezien hij altijd voor zichzelf moet zorgen en eigenlijk niemand hem controleert, deed hij altijd maar wat hij wilde en bracht meer tijd buiten het klaslokaal door dan binnen. De laatste twee maanden ging hij zelfs niet meer naar school. Ik had nochtans vorig jaar al geopperd dat het voor hem beter zou zijn een klein privaat schooltje in Pomasqui te zoeken, maar Margarita zag het niet zitten om elke maand hiervoor te betalen. Nu hebben we het wel zo georganiseerd en Yvonne en Ximena van Taporì helpen hem elke namiddag bij zijn huiswerk... en... je had het vorige week moeten meemaken: plots werd er dinsdagnamiddag heel hard geklopt op de deur van de consultatie. Ik dacht eerst dat er iets ergs gebeurd was en toen ik de deur opendeed, stond Stalin daar met een stralend gezicht: Hij had zijn eerste 20 op 20 verdiend en kwam dat tonen. 't Was aandoenlijk en zijn schriftjes zijn keurig en netjes in orde. Laat ons hopen dat het nu wel lukt.

Voilà... 'k Hoop dat het deeg ondertussen niet over de randen heen gerezen is en we zullen eens beginnen met het bakken van die empanadas (soort brooddeeg dat opgevuld wordt met banaan of kaas en dan gebakken). 'k Zal ook het maken van de azijn in gang steken. Ik kreeg van Willy, een wat eigen-

aardige maar heel lieve leraar van de Nederlandse school "kaanvlies" als ik het me goed herinner en dat is de bodem van zijne azijn (een mengsel van heel lekker ruikende rode wijnazijn met een sediment dat bacteriën zouden zijn. "nodig voor de aerobe omzetting van ... fenol in -COOH"... als ik nog juist ben). 'k Zal zeker verslag geven over de resultaten. Ondertussen maakte ik hier al verse platte kaas en die is goed gelukt.

Opa en oma, Amelie komt hier nog om te zeggen dat ze gans haar bordje leeg gegeten heeft en geen pipi gedaan heeft in haar bedje. Ze vraagt ook nog of ze de helft van een pralientje mag opeten en ik zal maar "ja" zeggen want ze is echt heel flink de laatste tijd.

Maandag 22 oktober

Hier gaat alles naar behoren. De relatieve rust is teruggekeerd na de stormachtige start van het nieuwe schooljaar. De gastjes vinden weer hun draai: school en naschoolse activiteiten geraken gecoördineerd. Op het werk gaat het ook goed. Deze week heb ik het voorstel voor de gemeente Wevelgem kunnen afwerken en volgende week begin ik aan dat voor de Provincie. Hopelijk krijg ik het op tijd af. Maar eerst wil ik nog de inleiding, het laatste hoofdstuk, van het geneesmiddelenadvademecum, afwerken (nog een goeie dag werk) en doe ik ook nog een "proef" ivm een vertaling voor de geneeskundestudenten uit Leuven. Ik werd aangeschreven door iemand die op het Instituut voor Levende Talen in Leuven werkt, met de vraag of ik hun "werkboek" kan nakijken: een goed basiswerk voor de geneeskundestudenten die in Latijns-Amerika hun stage komen doen, alleszins veel beter en veel toepasselijker dan wat wij indertijd kregen... Op de unief gaat het ook goed: ik mag regelmatig les geven en doe het blijkbaar goed, aan de vragen en punten van de studenten te zien (weet dat ook wij worden beoordeeld door de studenten). En in Taporì draaien we goed rond: Het is echt fijn om

Uit De Brieven Van Inge—wel en wee (5)

met Kathy samen te werken: heel verantwoordelijk, graag gezien door de mensen, toegewijd en professioneel heel correct. Zij trekt zich graag de oudere mensen aan, ik blijf liever bij de kinderen en dan vooral die met handicap, en zo vullen we elkaar heel goed aan. We zullen dit jaar zeker een positief eindverslag van de consultatie kunnen geven en dat doet deugd. Wat de kinderen met handicap betreft heb ik de laatste weken ook veel moeten opzoeken, bijstuderen en coördineren met specialisten: Er zijn namelijk drie nieuwe kinderen, allemaal met serieuze problemen, elk met een eigen heel speciale diagnostiek. Een kind heeft o.a. hoogst waarschijnlijk een metabole afwijking (stofwisselingsziekte) waardoor hij mentale achterstand, heel moeilijk gedrag en spraakproblemen heeft. Het ergste is dat het kind al die symptomen eigenlijk niet zou moeten hebben was de ziekte op tijd, pasgeboren, vastgesteld. Met een aangepast dieet zou alles er helemaal anders uit zien... Een ander kind heeft een erfelijke aandoening en daar zitten we met het "ethisch" genetisch probleem: in hoeverre onderzoeken doen bij ouders en broers en zussen, in hoeverre de mensen "belasten met de waarheid" en vooral "in hoeverre mogen we ingrijpen als er al leven is"... Geen gemakkelijke vragen en nog minder gemakkelijke antwoorden. Maar dat is het juist wat de geneeskundepraktijk zo interessant maakt. Schril daartegenover staat wat diene meneer Watson, de vader van de genetica, de laatste tijd allemaal uitkraamt. Als de genetica daarvoor dient dan hebben we het met de mensheid ver geschopt!

Dinsdag 23 oktober

Verder alles goed hier, wel behoorlijk druk op de consultatie met een mevrouw van ongeveer 45 jaar bijna dood door een vergiftiging. 't Was op het nipperke maar ze zal erdoor komen. Wat we wel nog niet weten is wat juist de oorzaak van de vergiftiging is. Zullen we morgen misschien weten.

Zaterdag 27 oktober

Verder had ik vandaag ook nog een gesprek met iemand die in het Tropisch Instituut werkt en die mijn werk blijkbaar wel waardeert. Hij vertelde me één en ander over een nieuw BTC-project (Belgische Technische Coöperatie) ivm gezondheidszorg dat men hier aan het uitschrijven is voor de drie noordelijke provincies van Ecuador (centrale thema: het uitbouwen en versterken van lokale gezondheidssystemen). ter waarde van... 14.000.000 euro. (neen er staan geen nulletes teveel: veertien miljoen euro). Het voorstel dat men doet vanuit België (over het hoe en waar enzovoort) lijkt wel logisch en goed te zijn maar de Ecuadoranen (wel te verstaan een groepje Ecuadoranen die de handen aan het roer hebben en die er de oorzaak van zijn dat het hier niet goed gaat) aanvaarden het niet omdat de financiële geldstroom hen niet goed uitkomt. Elke partij wil het geld rechtstreeks in zijne zak krijgen terwijl de Belgen vinden dat het geld via het Ministerie van Volksgezondheid moet verdeeld worden: immers "bilateraal" project). Maar de Ecuadoranen houden voet bij stuk en zijn nu een "tegenvoorstel" aan het formuleren dat de Belgen hoogst waarschijnlijk zullen aanvaarden omdat ze het geld nu eenmaal moeten uitgeven. Als het project niet geformuleerd geraakt tegen eind dit jaar ziet "iedereen" (BTC dus inclusief) het geld aan zijn neus voorbij gaan. Dus liever uitgeven voor iets wat eigenlijk al van in het begin niet goed in mekaar zit en het mislukken dus voor de hand ligt (en wat nog erger is: de gewone mensen nog een beetje dieper duwt en de kloof tussen rijk en arm almaar nog groter maakt) dan de geldkraan toedraaien en zeggen dat er dan maar niets komt. Kunt ge het u voorstellen hoe de Ecuadoranen (althans dat kleine groepje) in hun vuistje lachen met die "Belgen die de armoede uit de wereld willen helpen"?

Tapori : alles eens op een rijtje !

TAPORI 1993 – 2007

Zelfs voor wie de namen Inge en Tapori vertrouwd in de oren klinken is er soms nog de vraag : 'Maar wat doe je daar in Ecuador?' of 'Wat betekent nu die naam Tapori?' , 'En dat blaadje, waarom noemt dat nu de Vogel van Papier'?

Het zijn vragen die een goede aanleiding zijn om voor de trouwe sympathisanten, maar ook voor toekomstige 'supporters' via een artikelenreeks even het geheugen op te frissen of 'kort en goed' het geheel naar voor te brengen. In dit nummer dus de globale voorstelling en in de vier nummers van volgend jaar dan de onderdelen zoals verder beschreven.

De naam "Tapori" komt uit India. Hij wordt gegeven aan straatkinderen die zonder enig houvast of ondersteuning van familie of ouders, in riolen en treinstellen, op verlaten terreinen samen hun lot in handen nemen. Ook wie fysieke of mentale beperkingen heeft, blijft een volwaardig lid van de groep. Wie behendiger is en meer eten te pakken krijgt... kan mee delen met wie dit niet kan: een mooi en zuiver voorbeeld van "solidariteit".

En, zo leven in de wereld veel Taporis.

Pomasqui, een voorstad van Quito in Ecuador telt ongeveer 23000 inwoners, voor het grootste gedeelte "inlandse migranten", mensen afkomstig uit de Amazone, uit de Andes, uit de kuststreek, allen naar de hoofdstad gekomen om het zogezegde geluk te vinden. Sociaal, en soms ook cultureel ontheemd vallen de meesten ook in de economische, de financiële uitzichtloosheid: vierde-wereld-mensen in de derde wereld. Zij komen in Tapori op de eerste plaats waar een kans geboden wordt om vanuit henzelf een waardig bestaan uit te bouwen.

Inge's **Tapori-project** startte in 1993 en was aanvankelijk vergelijkbaar met een consultatiebureau van het Belgische Kind en Gezin, weliswaar op kleinere schaal. Binnen deze consultaties werden al vlug de andere noden van de mensen duidelijk en zo groeide het project stap voor stap uit tot een interdisciplinair gezondheidscentrum: een "**Centro de Salud Integral**", waar het laatste woord staat voor een lokale maar toch structurele aanpak van de armoede-problematiek.

Momenteel bestaat het project uit de volgende **vier onderdelen**:

- Een medisch-sociaal luik.
- Een revalidatiecentrum waar in vier luiken de zorg voor mensen met een handicap opgenomen wordt.
- Een educatief luik met twee bibliotheekjes voor kinderen en jongeren en een avondschool voor jongeren en volwassenen.
- Een socio-economisch luik met twee microbedrijfjes.

Een gonzende bijenkorf: zo mag je je het project voorstellen:

In een groot gebouw (12x12) met verdieping, een bijgebouw (4x9) met verdieping, een sanitair blok waar ook mensen met beperkingen kunnen verzorgd worden en een conciërgewoning met bovenop vergaderzaal, allemaal sinds 1997 opgetrokken voornamelijk met financiële steun uit België, zijn er van 's morgens tot 's avonds altijd mensen die gebruik maken van de verschillende dienstverleningen. Tapori is een vaste waarde geworden in het dorp en de omgeving.

Tapori : alles eens op een rijtje !

De belangrijkste vooruitgang in 2006 was het opstarten van een inclusief dagverblijf binnen het luik 'zorg voor mensen met een handicap's: Opnieuw een antwoord op de vraag en nood van de families, een initiatief waar ze zelf deel van uitmaken en een teken aan de wand dat de sensibilisering en waarneming over handicap duidelijk in een positieve richting gaat. De gemiddelde leeftijd waarop kinderen met een handicap "aankomen" in Tapori daalt nog steeds en handicap wordt veel minder als "een straf van God" gezien of aan schuld gekoppeld dan vroeger en helpende handen van mensen uit het dorp zien we steeds vaker.

In 2007 kwam het microbedrijfje 'recyclage van papier en karton en het vervaardigen van scheppapier en geschenkartikelen' van de grond.

2008 moet het startjaar worden voor een kleine 'beschutte werkplaats voor jongeren'. De groep "kinderen" met handicap die bij de start van Tapori werden opgevangen, wordt een groep volwassenen: een zinvolle aanpak waarmee ze hun levensverhaal verder kunnen zetten.

Eind 2007 ziet Tapori er zo uit:

1. Een **medisch-sociaal** luik met:

- medische consultatie
- psychologische dienstverlening

2. **Zorg voor mensen met een handicap**: revalidatiecentrum:

- ortopedagogie, psychologie, logopedie en fysiotherapie zijn ondersteunend voor vroegbegeleiding onder vorm van individuele begeleiding, groepsbegeleiding en ouderbegeleiding.
- Het revalidatiecentrum omvat vier grote onderdelen: het inclusief kinderdagverblijf met opvang voor 7 kinderen met handicap en 5 kinderen zonder handicap maar afkomstig uit marginale gezinnen; de vroegbegeleiding waar baby's en peuters een integraal revalida-

Tapori : alles eens op een rijtje !

tieschema op maat krijgen; het inclusie-project waar kinderen met een handicap geïntegreerd en bij ook opgevolgd worden in het gewone onderwijs; en het begin van wat op korte termijn een "beschutte en toch geïntegreerde werkplaats" voor jongvolwassenen met handicap moet worden.

3. Een **educatief** luik:

- Een rondreizende bibliotheek waar recreatie voor de kansarme kinderen uit afgelegen wijken aangeboden wordt.
- De bibliotheek in het Tapori-gebouw waar na de huiswerkbegeleiding ook recreatie aan bod komt.
- De avondschool voor adolescenten en volwassenen.

4. De **micro-bedrijvigheid**:

- Productie en verkoop van gezonde voedingsproducten.
- Recyclage van papier en karton en verwerking daarvan tot scheppapier en geschenken (artisaanaat).

Momenteel zijn in Tapori 18 mensen halftijds of drie-vierde aan de slag. Tapori is in Ecuador een officieel geregistreerde VZW en heet voluit: Fundacion Tapori, paladines de la felicidad. De verantwoordelijkheid is sinds enkele jaren in Ecuadoraanse handen: Yvonne Enriquez is de voorzitter.

Wenst u contact op te nemen met Inge ? Dit kan via mail, telefoon of per post

Inge Debrouwere

11 de Febrero y Espejo s/n

Zambiza – Quito - Ecuador

Telefoon: 00.59.32.2886.229 Mail: debringe@ecnet.ec

De Vogel van Papier :

Toen Inge in 1992 naar Ecuador vertrok was de elektronische wereld nog vrij beperkt betreffende communicatie. Telefoneren naar Ecuador kon wel maar was vrij duur. Vandaar kwam er zo om de veertien dagen een uitgebreid verslag over het reilen en zeilen per brief in België toe.

Het idee groeide om naar vrienden en kennissen één en ander daaruit door te spelen.

De brieven uit Ecuador vlogen als een Vogel van Papier de oceaan over: het vriendenblad kreeg die benaming. Tegelijkertijd werd ook symbolisch gebruikt gemaakt van de "origami-vogel-van-papier", een geplooid vogeltje dat na de atoombom in Hiroshima het symbool voor vrede en verdraagzaamheid werd.

Momenteel zijn we aan jaargang 13 nummer 4 en driemaandelijks komt de Vogel gratis in een 165 brievenbussen terecht.

Ben je ook geïnteresseerd, neem dan contact op met Etienne Debrouwere;

Etienne Debrouwere

Olmenlaan 30

8560 Moorsele

Telefoon: 056.41.43.68

Mail: edebrall@skynet.be

Nieuwjaarswens

Regien Decaluwe was vorig jaar voor enkele weken (helpende hand) bij Tapori en droeg haar steentje bij voor het Kinderdagverblijf.

Een 'onderdompeling' in die Ecuadoraanse Wereld laat blijkbaar zijn sporen na. De Nieuwjaarsbrief die Regien eind 2006 doorstuurde getuigt zonder daar woorden van onzentwege aan toe te voegen. Gewoon ter overweging en met toestemming haar tekst.

Ik wens jullie een Gelukkig Nieuwjaar.

Voor ons heeft dit een andere betekenis dan voor hén (zie foto Ecuador juli-augustus 2006).

Deze kinderen krijgen gene nieuwjaar..., geen "drinkgeld"...

Deze kinderen krijgen geen speelgoed. Trouwens, ze zouden niet eens weten hoe ze ermee moeten spelen, ze weten niet eens wat het IS. Ze zouden er alleen maar naar kijken en denken dat ze er niet mogen aankomen... Deze kinderen zijn gewend om te spelen met een hoopje aarde, met het zand, met de keien...

Laten we het komende jaar 2007 sober zijn... met in onze gedachten de kinderen van de foto, de mensen die het niet zo goed hebben gelijk wij... ook al voelen wij ons soms zo ontzettend tekort gedaan...

Laten wij in 2007 zien hoe goed we het wel hebben, eten in de frigo (zalm, oesters, champagne... ??? Vlees, melk, kaas, groenten, sausjes), een auto die rijdt..., kleren die wij zo om de 2, 3 dagen in de wasmachine gooien..., een telefoon of gsm of soms dikwijls beide..., een bankrekening waar er soms niet zoveel geld meer opstaat..., en allemaal hebben we een huis met elektriciteit en water, waar het warm is, waar er meer dan voldoende meubels instaan... en dat is lang niet overal het geval. We moeten er zelfs helemaal niet voor naar Ecuador trekken...

Laten we dat in gedachten houden, als we vanavond de champagne laten knallen..., misschien zelfs eens hardop zeggen voor alle mensen die bij ons zijn: "wij hebben meer dan genoeg... dat is niet bij iedereen zo"...

Een gelukkig nieuw jaar, een jaar 2007 met aandacht voor het goede, voor de vrede, voor "aanvaarding", voor tevredenheid... dat wens ik, daar hoop ik op.

Regine Decaluwe

Vragen of opmerkingen bij

De ouders van Inge:
Etienne en Brigitte Debrouwere-Allegaert
Olmenlaan 30
8560 Moorsele

Telefoon&fax: (056) 41 43 68
E-mail: edebrall@skynet.be

HOE INGE CONTACTEREN ?

BRIEVEN/ZENDINGEN
NIET meer via de Belgische ambassade ,
Maar rechtstreeks aan het thuisadres:

Inge Debrouwere/Saulo Diaz
Calle 11 febrero y Espejo s.n.
Zambiza
Quito
Ecuador

Telefoon/Fax/Email
Tel en Fax 00 59 32 288 62 29
Email: debringe@ecnet.ec

Websites:
<http://www.ecuador.org/news.htm>

FINANCIËLE STEUN

Met fiscaal attest
(vanaf 30,00 €, verspreid over één of
meer giften in hetzelfde jaar) :

000-0718676-03

Kontinenten

Doorniksesteenweg 149

8500 Kortrijk

Vermelding: Inge Debrouwere Ecuador

(Kontinenten is het administratief centrum voor missiewerking in het bisdom Brugge en vraagt sinds juli 2007 voor administratieve regeling 3% van het gestorte bedrag. De overige 97% van uw bijdrage gaat rechtstreeks naar Inge's werk.)

Zonder fiscaal attest :

083-2520839-06

Inge Debrouwere

Moorsele

Vermelding: Project Taporì

Wie de vogel op het net wil terugvinden kan hem enkele weken lang downloaden van het net op

<http://users.pandora.be/koen.vaneygen1/vogel/2007jg13nr4.pdf>

pdf formaat (Acrobat reader nodig)

